

РЕШЕНИЕ

№ 4405

гр. София, 02.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 22.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **2848** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 от АПК във вр. с чл.186, ал.4 от Закона за данък добавена стойност (ЗДДС).
Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Н. Г., срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № ФК-С 958-0455577 от 25.02.2021г., издадена от началника на отдел „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която на основание чл.186, ал.1, т.1, б.“а“ от ЗДДС е наложена на дружеството ПАМ „запечатване на търговски обект и забрана на достъпа до него за срок от 14 дни“.
В жалбата се поддържа становище за незаконосъобразност на оспорената заповед, поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, противоречие с материалния закон и несъответствие с целта на закона. Изложените в нея мотиви били частични, а фактическата обстановка едностранно тълкувана. Заповедта нарушавала правата и законните интереси на дружеството в по-голяма степен от най-необходимото за постигане целта на закона, с което бил нарушен принципа на съразмерност. Не ставало ясно защо органът считал, че изпълнението на акта щял да бъде осуетено или сериозно затруднено и че от закъснението на изпълнението могло да настъпят значителни или трудно поправими вреди. В тази връзка се твърди, че мотивите на заповедта са бланкетни и не кореспондирали с реалната фактическа обстановка. Не се оспорва факта, че при проверката са установени две нарушения, но нямало данни за връзка между тях, а сумата, която се твърди, че е укрита, очевидно не е с размер, причиняващ сериозни

щети на фиска и не представлявала опасност нито за потребителите, нито за укриване на значителни данъчни престъпления. Игнориран бил факта, че е започнало административнонаказателно производство срещу дружеството, което отделно щяло да доведе до налагане на санкции и за двете нарушения, независимо от вече наложената ПАМ. От друга страна, ПАМ не била конкретизирана за кое нарушение се налага. Поддържа се, че нарушенията са плод на случаен пропуск, а не на умишлено действие, целящо укриване на задължения. Искане се отмяна на оспорената заповед и присъждане на разноските по делото. В съдебно заседание дружеството – жалбоподател не се представлява.

Ответникът – началник на отдел „Оперативни дейности“ – С., в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, чрез юр. М. оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител.

Съдът, след като се запозна с жалбата и след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

На 16.02.2021 г. в 15:00 часа, в [населено място] е била извършена проверка на търговски обект – бърза закуска, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от дружеството – жалбоподател. При проверката е било констатирано, че търговецът не регистрира и отчита всяка продажба чрез издаване на фискална касова бележка от въведеното в експлоатация в обекта фискално устройство. До този извод се стигнало след извършена контролна покупка на 2 бр. кебапчета и 1 бр. питка на обща стойност 3,50 лв. Сумата е била заплатена от Г. Г. – инспектор по приходите с банкнота от 10 лв., и е била приета за сметка на търговеца от Ю. Ц. – продавач-консултант. За извършената покупка не е била издадена фискална касова бележка, нито бележка от кочан, въпреки наличното регистрирано и работещо към момента на проверката фискално устройство „DATECST DP 150“, с ИН на ФУ DT731015 и ИН на ФП 02731013.

След легитимация на органите по приходите е бил отпечатан дневен „Х“ отчет, както и КЛЕН от 16.02.2021 г., които потвърдили неиздаването на фискална касова бележка, респ. неотчитането на продажбата.

При проверката била установена и положителна разлика в касовата наличност в размер на 101,74 лв., което от своя страна представлявало нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба Н-18/13.12.2006 г., вр. с чл. 118, ал. 4 ЗДДС.

Резултатите от проверката били обективирани в Протокол за извършена проверка сер. АА № 045577/16.02.2021 г.

Прието е, че дружеството не изпълнило задължението си да регистрира и отчете всяка извършена от него продажба търговския обект, поради което е издадена Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С 958-045577 от 25.02.2021г. от началника на отдел „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която на основание чл.186, ал.1, т.1, б.„а“ от ЗДДС е наложена на дружеството ПАМ „запечатване на търговски обект и забрана на достъпа до него за срок от 14 дни“.

Жалбата е допустима, тъй като е подадена в срок, от лице, което е адресат на оспорения акт и следователно – легитимирано да я обжалва.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 186, ал. 3 ЗДДС, принудителната административна мярка по ал. 1 се

прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или оправомощено от него длъжностно лице. Видно от приложената по делото заповед № ЗЦУ – 1148/ 28.08.2020 г. на изпълнителния директор на НАП /л. 21/, началниците на отдели „Оперативни дейности“ в дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП НАП са определени да издават заповеди за налагане на принудителна административна мярка „запечатване на обект“ по чл. 186 ЗДДС, на каквато длъжност е назначено и издалото заповедта длъжностно лице, видно от Заповед № 3766/25.09.2019г. Въз основа на тях съдът приема, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган. Спазени са изискванията за форма на административния акт, като не се установяват допуснати в хода на административното производство нарушения на административнопроизводствените правила.

Според чл.186, ал.1, б.„а“ от ЗДДС, на лице, което не спази реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се налага принудителната административна мярка (ПАМ) запечатване на обект за срок до 30 дни. Посочената разпоредба обвързва императивно органите по приходите със задължение да прилагат посочената ПАМ във всеки случай на установено от тяхна страна нарушение на реда или начина за издаване на съответен документ за продажба.

Съгласно чл. 118, ал. 1 ЗДДС всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство /фискален бон/ или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност /системен бон/, независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Редът и начинът за издаване на фискална касова бележка (фискален бон) е установен в Наредба № Н-18/2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства (Наредба № Н-18). Съгласно чл. 25, ал. 1, т. 1 от Наредба № Н-18, задължително се издава фискална касова бележка за всяко плащане с изключение на случаите, когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит, чрез наличен паричен превод или пощенски паричен превод. Фискалната касова бележка се издава при извършване на плащането, като едновременно с получаване на плащането на клиента се предоставя издадената фискална касова бележка (чл. 25, ал. 3 от Наредбата).

В конкретния случай безспорно се установява по делото, че за извършената покупка в стопанисвания от жалбоподателя търговски обект не е издадена фискална касова бележка. Нарушението не се оспорва от дружеството, като в жалбата се сочи, че става дума за инцидентен пропуск. Съдът приема този факт за безспорно установен с оглед приложените по делото доказателства, включително изготвения протокол от извършената проверка, в който не са направени възражения относно фактическите констатации. Не се спори и че в търговския обект е инсталирано и регистрирано фискално устройство. Издаването на фискална касова бележка за извършените покупки и плащане в брой е било дължимо, но това не е сторено.

Предвид изложеното, съдът приема, че с неиздаването на фискална касова бележка за извършената продажба дружеството е допуснало изпълнение на задължението по чл. 118, ал. 1 от ЗДДС за регистриране и отчитане на извършена в стопанисвания от него обект продажба, което обуславя наличие на материалните предпоставки за прилагане на ПАМ - запечатване на обекта по чл.186, ал.1, б.„а“ от ЗДДС. След като

са налице предпоставките на чл. 186, ал. 1 ЗДДС, административният орган е длъжен да издаде заповед за налагане на принудителна административна мярка, като единствената преценка, която е оправомощен да извърши, е по отношение срока на прилагане на мярката. В конкретния случай такава преценка е била направена и аргументирана от административния орган с мотиви, които съдът обаче не споделя.

Административният орган е мотивирал продължителността на срока на запечатване на търговския обект с аргументи за „начина и вида на организиране на отчетността, които са довели до извършеното деяние“, както и със степента на обществената му опасност. Не става ясно обаче какъв е начинът на организиране на отчетността, който е довел до извършване на нарушението. Действително, видно от приложеното по делото обяснение от работещия в търговския обект Ю. И. Ц. – продавач-консултант, разликата в касовата наличност се дължи на „неиздаване на касови бележки поради натовареност“. Това обаче не може автоматично да обуслови законосъобразността на процесната заповед, тъй като нарушението, свързано с разликата в касовата наличност е предмет на друго, административнонаказателно производство. Даденото обяснение не се подкрепя от обективни данни по делото, а административният орган очевидно не го е възприел, въпреки че бланкетно е посочил начина и вида на организиране на отчетността в обекта. Това е така, тъй като именно предвид въведените противоепидемични мерки обективно не е налице възможност в търговския обект да има струпване на клиенти, които да бъдат обслужвани едновременно, поради което натовареността не може да бъде обективна причина за неиздаване на касови бележки. С други думи причините, довели до извършване на констатираното нарушение, не са тези, посочени в обяснението на служителя. Ето защо и съдът не кредитира приложеното по делото писмено обяснение като извинително за допуснатото нарушение.

Въпреки наличието на материалноправните предпоставки за налагане на ПАМ от този вид, съдът намира, че оспорената заповед е незаконосъобразна, тъй като определеният 14 дневен срок се явява прекомерно дълъг и не може да се приеме, че е съобразен на тежестта на нарушението.

Съдът намира, че правата и интересите на дружеството са засегнати в по-висока степен от необходимото за осъществяване целите на ПАМ. Действително нарушението е безспорно установено, но запечатването на обекта за срок от 14 дни, което е приблизително средният размер на предвидения в закона максимален срок, по никакъв начин не се обосновава, предвид размера на неотчетената продажба (в този смисъл Решение № 10548 от 30.07.2020 г. на ВАС по адм. д. № 14426/2019 г.). Наред с това, при преценката относно срока на запечатването, в резултат на което търговецът ще бъде в невъзможност да реализира приходи от дейността си, следва да се държи сметка и за обективните ограничения и забрани, които периодично се налагат по отношение на този вид обекти като част от мерките в извънредната епидемиологична обстановка. С оглед на това съдът намира, че запечатването на търговския обект за срок от 14 дни е необосновано и явно несъизмеримо с преследваната от закона цел, като срокът на мярката не е определен по разумен начин, добросъвестно и справедливо. При това положение, административният акт следва да бъде отменен само на това основание - поради противоречието му с принципа за съразмерност, прогласен в чл. 6 от АПК. Следва да се отбележи и че няма данни за влезли в сила наказателни постановления, с които дружеството – жалбоподател да е санкционирано за други нарушения на реда за отчитане на продажбите.

За пълнота следва да се отбележи, че възраженията в жалбата за едновременно налагане на ПАМ и евентуално последващо санкциониране с НП на дружеството е неоснователно. Двата акта са различни по своята правна природа и с издаването им се преследват различни цели, като изрично чл. 186, ал. 1 ЗДДС допуска паралелното налагане на административна санкция и принудителна административна мярка – „Принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага...“.

Предвид изложеното дотук, съдът намира, че оспорената заповед е незаконосъобразна и като такава следва да бъде отменена.

При този изход на спора, претенцията на жалбоподателя за присъждане на сторените разноски се явява основателна, като Националната агенция за приходите следва да бъде осъдена да заплати на [фирма] сума в размер на 50 лв. за внесена държавна такса.

Водим от горното, Административен съд София - град, III-то отделение, 51 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма] Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С958-0455577 от 25.02.2021г. на началника на отдел „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която на основание чл.186, ал.1, т.1, б.“а“ от ЗДДС е наложена на дружеството ПАМ „запечатване на търговски обект и забрана на достъпа до него за срок от 14 дни“.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на [фирма] сума в размер на 50 лв. за разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: